

JAARGANG 11, NUMMER 1

EXTRA EDITIE

Juni 2014

OET DE PEN!

OFFICIEEL CLUBBLAD VAN S.V. LEUDAL

KAMPIOENEN!!

Het kampioensteam van schaakvereniging Leudal dat in april 2014 te Helden geschiedenis schreef door ongeslagen kampioen te worden in de promotieklasse van de LiSB.

v.l.n.r.: Raoul Lemmen, Jack Sonnemans, Arthur Hendrickx, Jan Broekhuis, Ruud van Meegen, Hans Kivits, Geert Gabriëls en René Snoeck.

Een sportief hoogtepunt in de historie van schaakvereniging Leudal. Nog nooit dwong een team van SVL promotie naar de KNSB klasse af. En voor het eerst mag SV Leudal zich in de landelijke afdeling presenteren. In het seizoen 2014-2015 zal SV Leudal in de 3e klasse KNSB uitkomen.

VOORWOORD

Schaakvrienden en vriendinnen,

Lange tijd was het stil rondom ons eigen clubblad. Met het vertrek van Loek Schoenmakers kreeg de redactie al een flinke aderlating te verwerken. En toen ook nog Raoul Lemmen aan de andere kant van Het Kanaal werk wist te vinden in Schotland, bleek dit voorlopig een stop van het clubblad. Immers als voorzitter en redactielid ben ik van huis uit van goede wil, maar om geheel alleen een volwaardig clubblad in elkaar te steken is te veel gevraagd. En omdat aanvulling van de redactie op korte termijn niet mogelijk bleek moest er voorlopig worden afgezien van nieuwe edities.

Maar zie, terwijl Sjaak en Mat een sabbatical genoten wist ons 1^e team het onmogelijke te presteren. Na een werkelijk fantastisch seizoen in 2012-2013 werd een gedeelde 2^e plaats behaald in de promotieklasse. Een resultaat dat niet meer geëvenaard zou kunnen worden. Althans zo dacht men. Maar zie. In het seizoen daarop wist ons vlaggenschip de titel te behalen in de hoogste klasse van de Limburgse schaakbond. En dat kon en mocht niet ongemerkt voorbij gaan. Daarom hebben Raoul Lemmen en ondergetekende nog éénmaal de schouders eronder gezet en een extra editie gemaakt waarin uiteraard ons 1e team centraal staat. Hierin komen alle spelers voorbij en worden gespeelde partijen geanalyseerd en toegelicht.

We hopen hiermee meer glans te kunnen geven aan het behaalde resultaat. Want schaakvereniging Leudal gaat landelijk spelen. In de 3^e klasse KNSB. Wie dit 10 jaar geleden zou hebben geroepen zou onmiddellijk afgevoerd worden naar een gesloten inrichting. Maar vandaag is het waarheid. Een historisch sportief hoogtepunt en de hoofdrolspelers die hier verantwoordelijk voor zijn worden in deze editie van ons eigen clubblad nader aan u voorgesteld.

Verder natuurlijk ook de vaste rubrieken als opmerkelijke zaken, het record en natuurlijk niet te vergeten de visie van Sjaak en Mat.

Ik wens u veel leesplezier en alvast een fijne vakantie.

Uw bijzonder trotse voorzitter.
Hans Kivits.

DE VISIE van SJAAK en MAT

In deze rubriek belichten 2 schaakveteranen Sjaak en Mat hun eigen visie op de schaakwereld. De visie van Sjaak en Mat. In aflevering 17 vragen Sjaak en Mat zich af of schaken op zaterdag wel iets is voor SV Leudal.

Mat: Sjaak, fantastisch en uniek. Kampioen in de promotieklasse!

Sjaak: Ja, inderdaad. Een historisch moment voor SV Leudal

Mat: Maar hoe moet dat nu verder in de 3^e Klasse KNSB?

Sjaak: Hoe je bedoel je Mat. Ze zijn niet voor niets kampione geworden. In de KNSB staan ze ook wel hun mannetje hoor. Maak je maar geen zorgen.

Mat: Ja dat zal wel Sjaak, maar toch. Er zullen wel een paar spelers wegvallen en ook wel weer een paar spelers bijkomen. Maar ik maak me meer zorgen over iets anders.

Sjaak: Oh, ja Mat, over wat dan wel?

Mat: Nou. In plaats van 7 zondagen moeten er nu 9 zaterdagen geschaakt worden.

Sjaak: Ja, en?

Mat: Ja, nou, ik vraag mij af of SV Leudal wel op zaterdagen goed uit de verf komt. Ze zijn niet gewend om op zaterdag te spelen. De zondag is van oudsher een veel betere dag om te schaken.

Sjaak: Wat een onzin Mat. Het maakt toch niet uit of je op zaterdag of op zondag speelt. Trouwens het Nunhems is toch ook altijd op zaterdag.

Mat: Klopt helemaal Sjaak. En heeft ooit iemand van SV Leudal het toernooi weten te winnen?

Sjaak: Eh.....

Mat: Nou zie je nu wel. Dat is precies wat ik bedoel.

Sjaak: Nou Mat, toevallig is Jan Broekhuis de winnaar van 2014. En die is lid van SV Leudal.

Mat: Ja, toevallig.

Sjaak: Nee, dat is niet toevallig Mat. Dat was al een voorteken. SV Leudal is er klaar voor. Schaken op zaterdag. Het Nunhems toernooi had een vooruitziende blik. Dat we dat niet eerder gezien hadden. Was die spanning op de laatste speeldag helemaal niet nodig geweest.

Uiteraard mag u ook reageren op de visie van Sjaak en Mat. Dat kan door uw reactie te sturen aan sjaakmat@svleudal.nl

DE WEDSTRIJDEN: VOOR AANVANG

Vorig jaar waren we er al dicht bij. Promotie naar de 3de klasse. Enigszins onverwacht, na een 7,5-0,5 nederlaag tegen SV Brunssum in de eerste ronde, maar een goed resterend seizoen leidde tot een gedeeld tweede plaats. Achter datzelfde Brunssum. Toen zij niet bleken te kunnen promoveren was de restplaats automatisch voor de nummer twee. Venlose SV 2 in dat geval. Daarmee kwam SV Leudal dus maar een paar bordpuntjes te kort voor haar debuut in de Meesterklasse. “Maar,” sprak Voorzitter Hans Kivits op de jaarvergadering aan het begin van het seizoen al, “het is natuurlijk veel mooier om op eigen kracht de promotie naar de 3de Klasse af te dwingen. “ En dat moest te doen zijn. Tegenover het wegvallen van Brunssum en Venlo kwam het gedegradeerde MSV-VSM terug, terwijl er aan de onderkant geen teams bij kwamen waarvan directe concurrentie te verwachten zou zijn. Doel was om “best of the rest” te blijven, topfavoriet MSV-VSM binnen schotsafstand te houden om ze zo in een direct duel te kunnen pakken. Met de vorm van de dag weet je het nooit en het is nou niet dat we ons tegen zo’n team bij voorbaat gewonnen geven. Tegen geen enkel team trouwens. Maar... voordat we bij die confrontatie zouden komen moest er wel beter begonnen worden dan vorig jaar. Zeker omdat er met De Juiste -Z en DJC 2 meteen twee concurrenten op het programma stonden.

Deelnemende teams promotieklasse:

	Team
1	De Juiste – Z
2	DJC 2
3	Blerickse SV
4	MSV-VSM 2
5	Hoensbroek ME
6	MSV-VSM
7	Voerendaal 4
8	SV Leudal

DE SPELERS

En wie waren nu die gladiatoren die voor Leudal de arena betraden en die de strijd aanboden met de grote jongens uit Maastricht, Hoensbroek, Stein, Blerick enzovoorts? We stelen ze aan u voor. Te beginnen met onze teamcaptain.

Arthur Hendrickx (1765, TPR 1737) 2,5 uit 7

Is al sinds jaar en dag de playing teamcaptain van ons eerste team. Regelt de opstelling in samenspel met de spelers. Zorgt voor de administratieve afhandeling en levert met zijn uitgebreide spelregelkennis veel toegevoegde waarde tijdens moeilijke wedstrijdtechnische situaties.

Speelt sneller dan zijn schaduw. Soms zelf zo snel dat hij zichzelf niet bijhouden kan. Levert daardoor zeer snelle overwinningen af maar ook net zo snelle nederlagen.

Arthur behaalde tegen sterke tegenstand 2.5 punt uit zeven. Tegen diezelfde tegenstand had 5 uit 7 net zo goed gekund. Los van twee 'verdiende' nederlagen speelde Arthur veel beter dan je uit zijn score af kan leiden. Volgend jaar terug naar de 1800 moet reëel zijn.

Jack Sonnemans (1763, TPR 1777) 2,5 uit 7

Solid as a rock. Speelt bijna net zoveel remises per seizoen als er wedstrijden zijn. Zou een geweldige voetbalkeeper zijn geworden. Gewoon niet te passeren die man. Jack doorbrak dit jaar de barrière van de 1800. Vooral dankzij zijn wedstrijden in Brabant dan toch. Voor Leudal kon hij helaas geen partij tot winst brengen, maar was van de andere kant ook net zo hard de onverzettelijke rots in de branding. Tel er zo nog maar eens 50 punten bij op als de eindspelletjes met een pion meer wel tot een succes worden uitgemolken.

René Snoeck (1893, TPR 1965) 5 uit 7

René kende een sterk seizoen waarbij je je alleen af kan vragen waarom hij niet nóg meer punten pakte. Maar ja, met vijf uit zeven en geen enkele verliespartij is het lastig om daar nog op te letten. Behalve voor René zelf dan.

Hans Kivits (1823, TPR 1871) 3,5 uit 5

Hans zorgde als vanouds voor de vele PR activiteiten, zowel voorafgaand aan de wedstrijden, als ook tijdens en achteraf. Heeft vele interviews gegeven voor de radio. En zelfs live-verslag gedaan voor de radio tijdens de laatste 2 wedstrijden. Als speler kwam Hans de opening niet altijd even goed uit. Liet vervolgens daarna zien over een voortreffelijke slagvaardigheid te beschikken. Zijn punten in de ronden vier en vooral vijf waren cruciaal. Scoorde een keurige 3,5 uit 5. Het laatste punt zonder tegenstander meegeteld.

Raoul Lemmen (1858, TPR 1894) 3 uit 5

Raoul bleek het schaken in Schotland niet verleerd te zijn. Bediende zich toch geen enkele keer van de Schotse opening. De openingsavonturen die hij wel aan ging bleken soms met geluk en heel soms met wijsheid nog niet eens zo slecht af te lopen.

Ruud van Meegen (2025, TPR 1936) 2,5 uit 4

Ruud was geen basisspeler door trainingen, maar toch meer dan hard nodig. Pakte in de laatste ronde een half puntje voor het team en zal zo altijd herinnerd blijven als de speler die Leudal voor het eerst de derde Klasse in hielp.

Geert Gabriels (2048, TPR 1971) 5 uit 7

Met een score van maar liefst 5 uit 7 op voornamelijk het eerste bord mag je je afvragen waarom de TPR van Geert nog zo 'laag' is. Het zal de nederlaag tegen MSV-VSM 2 zijn geweest. Voor de rest deed Geert waar hij goed in is. Feilloos naar de winst spelen en veel punten pakken.

Jan Broekhuis (1930, TPR 2025) 5,5 uit 7

Jan was zowel in TPR als in punten de topscorer van Leudal. Hoewel Jan heeft 4,5 uit 6 plus nog een reglementaire overwinning, terwijl toch zeker twee teamgenoten vijf uit zeven hebben. Jan liet zijn in iedere stelling tot het gaatje te gaan. Daarbij hield hij het overzicht waar anderen al lang de draad kwijt zouden zijn geraakt.

De invallers:

Oscar Freriks, (1648, TPR 1757) 1 uit 2

Kon slechts 2 keer meedoen. Maar scoorde wel een belangrijk punt tegen een tegenstander met 200 elo-punten meer.

Martijn Vossen, (1693, TPR 1613) 0,5 uit 2

Kon ook slechts 2 keer meedoen. Zijn remise in Blerick was erg opmerkelijk en in meerdere opzichten onverwacht.

Leon van Duren (1627, TPR 1735) 0 uit 2.

Onberekenbaar en aanvalslustig. Zoekt altijd complexe stellingen op en is niet te beroerd er stukoffers tegenaan te gooien. Ook als die soms niet gerechtvaardigd zijn. Zijn opportunisme wordt terecht vaak met een vol punt beloond. Maar dit jaar helaas niet bij team 1. Zijn TPR behaalde Leon met zijn 3 overwinningen in team 2.

Jac Duijf (1764, TPR 1845) 0,5 uit 1

Jammer dat Jack niet in het weekend meespeelt. Hij is een welkome aanvulling van ons 1^e team. Misschien komend seizoen?

DE OPENING: DE JUISTE-Z en DJC 2

Voor wat het team betreft waren er enkele kleine wijzigingen te noteren. Raoul Lemmen was terug gekomen uit Schotland en onze talentvolle Ruud van Meegen zou voor dit jaar een stuk minder bezet zijn met KNSB-trainingen op de LiSB-zondagen. Daar tegenover stond dat Oscar Freriks en Martijn Vossen dit jaar slechts sporadisch mee konden doen. Op zich de laagste ratinghouders, maar wel de vaste puntenpakkers van het vorige jaar en een zeer welkome en betrouwbare aanvulling van het team. Goed. De Juiste -Z- dus. Het begon allemaal met een snel verlies van Arthur Hendrickx. Dat gebeurt overigens wel vaker en als Arthur wint is dat ook razendsnel dus dat heft elkaar op. Toch zijn er betere starts van het seizoen denkbaar. Zeker toen er op de andere borden eigenlijk geen voordeel werd behaald. Behalve op het bord van onze topper Geert Gabriels, maar ja die speelde tegen hun laagst gerate tegenstander. Toen die tegenstander ook nog over het nodige arsenaal aan keepwerk bleek te beschikken leek het een lastige middag te worden. Het stuk dat Raoul cadeau kreeg was daarom welkom en het stuk dat daarbij kwam betekende het einde van de partij:

Wit: Peter Mergelsberg (1894), De Juiste -Z
Zwart: Raoul Lemmen (1858), SV Leudal

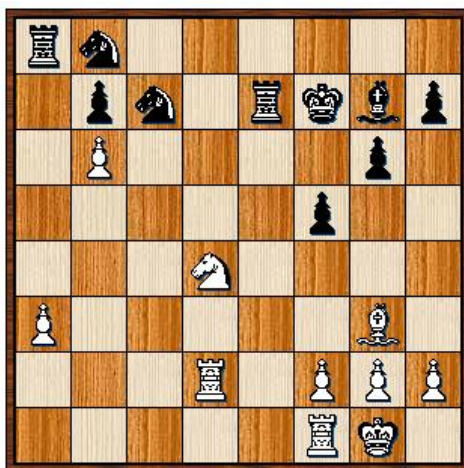
1.e4 d5 2.exd5 Pf6 3.d4 Pxd5 *Het alternatief is: 3...Lg4 4.f3 Lf5 5.Lb5+ Pbd7 6.c4 a6 7.Lxd7+ Dxd7 8.Pc3 e6* **4.c4 Pb4?!** *Niet goed, wel leuk. Ten minste als wit een verkeerde voortzetting kiest.* **5.a3** *Op deze manier vervalt het wel leuk gedeelte en is het alleen nog maar niet goed voor zwart.* **5...P4a6 6.Pf3 g6** *De voorkeurszet van de computer. Maar er valt veel voor te zeggen om in plaats daarvan hier Lf5 te spelen om dit zorgenkindje mee te laten doen en, mits nodig, af te ruilen voor de witveldige loper als die op d3 komt. De computer vindt een dergelijke ruil dan weer voordelig voor wit. Daarom snapt een computer niks van schaken.* **7.b4** *Pakt ruimte en dwingt zwart tot het zoeken van een oplossing voor het paard.* **7...c6 8.Ta2** *Wit wil de lange diagonaal leeg maken en de toren activeren, maar dit lijkt toch niet het beste plan in de stelling.* **8...Lf5** *Dwingt het witte paard tot een verklaring. Op c3 als ongedekt stuk over de lange diagonaal of op d2 en het paard blokeert enkele potentiële velden van de toren. En dan kan wit ook*

nog Le3 spelen en zo het paard dekken. Merk op dat de computer nog steeds fan is van Ld3 hier. Onbegrijpelijk.

9.Pc3 Lg7 10.Lf4 Niet de verwachte zet aangezien c5 nu toegelaten wordt. Een losbreekzet die in dit soort stellingen gespeeld móet worden, hoewel een korte rokade voor een veilige koning alleszins te billijken valt.

21.Pb5 was de aanbeveling van teamgenoot Oscar Freriks die gelukkig nog net weerlegd kan worden: 21...Te4 22.Lxd5 Lxd5 23.Td2 Lc4. **21...Pc7 22.Lxf7+ Kxf7 23.Lg3 Te7** een belangrijk idee is om Pb5 na ruil op c7 met Td7 op te vangen. **24.b5 24.Lxc7 Txc7 25.Pb5 Td7** en zwart lijkt eindelijk klaar om zijn ontwikkeling te voltooien. **24...f5 25.b6** De laatste wanhoopspogingen. Wit opent alleen maar lijnen voor zwart. **25...axb6 26.cxb6**

26...Pe6 Nog niet eens de beste in de stelling, maar wel de meest pragmatische.. **27.Pb5 Pa6** Een grapje om ook dit paard even van het prachtveld a6 te laten genieten. Maar wel met een serieuze ondertoon. De volgende truc wordt in de stelling gebracht omdat Pc7 nu niet meer kan met wit. Verder heeft het paard zijn toekomst op c5 en e4. **28.Tfd1 f4** En weer gaat er een stuk af door een zet met de f-pion. Die heeft goed z'n werk gedaan vandaag.

0-1

Een welkom punt dus, mede mogelijk gemaakt door enkele misgrepen van de tegenstander. Inmiddels was er een remise genoteerd bij de partij van Jack Sonnemans en ook Hans wist zijn partij naar remise te loodsen na eeuwig schaak na een bedenkelijke stelling. Diezelfde bedenkelijke stelling leek ook Rene Snoeck te hebben, maar plots kon hij er meer uithalen. De winstkansen werden niet benut maar het halve punt was meer dan welkom. Weliswaar stond Geert inmiddels gewonnen maar Oscar stond van het begin af aan slecht na een mishandeling van het Frans waar aangifte voor gedaan zou mogen worden. Daarnaast was Jan Broekhuis nog aan het houden. Het punt van Geert kwam er inderdaad waardoor we mochten pogen op een 3,5-2,5 maar met het oog op de overige twee bordes was het toch een maximaal 4-4 die er in zat. Maar het was Oscar die de ommekeer

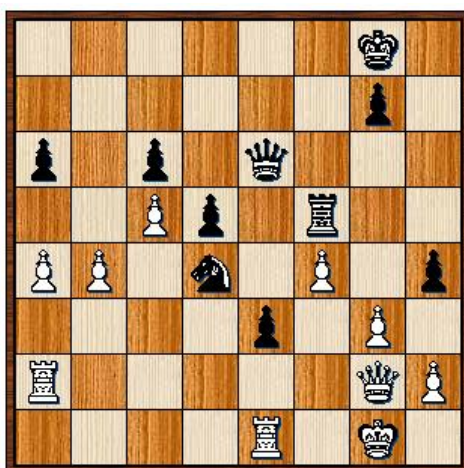
bracht en tactische complicaties wist te verweven in zijn stelling. Zijn tegenstander raakte zo van slag dat hij niet alleen de winst uit handen gaf, maar ook nog eens opgaf in een stelling waar er eigenlijk niks aan de hand was. "Het geluk van een kampioen" zo werd al voorbarig gefluisterd en we zouden nog vaak beroep moeten doen op dat geluk. De match-overwinning was al binnen waarna alleen Jan nog bezig was. Hij kon genieten van een mooi uitzicht zo vlak langs het randje van de afgrond, maar na een kleine zes uur schaken was dan toch de remise zijn beloning.

Het mag duidelijk zijn. De stemming zat er goed in. Niet alleen bij ons, want in de tweede ronde werden we begroet door het vrolijke gekwetter van de vogels van de plaatselijke parkietenvereniging. Dankzij een mooie renovatie van Gemeenschapshuis de Roffert zijn de deuren inmiddels aardig geïsoleerd zodat, enkele spelers daargelaten die met 1. f4 (de Bird-Opening) wouden beginnen, niemand echt beïnvloed werd doordit intermezzo.

En deze keer leek de eerste slag voor ons te zijn. We stonden al met 1-0 voor door een vooruitgespeelde partij van Ruud en we konden ook al bijna een puntje bijschrijven bij Arthur. In hoog tempo wist hij zijn centrumpionnen vrij te krijgen, waarna zelfs een kwaliteitsverlies geoorloofd was om door te breken. Schaken kan soms simpel zijn. En soms heel erg lastig helaas.

Wit: Lennert Bex (1824), DJC 2
Zwart: Arthur Hendrick (1765), SV Leudal

Stelling na 45. a4

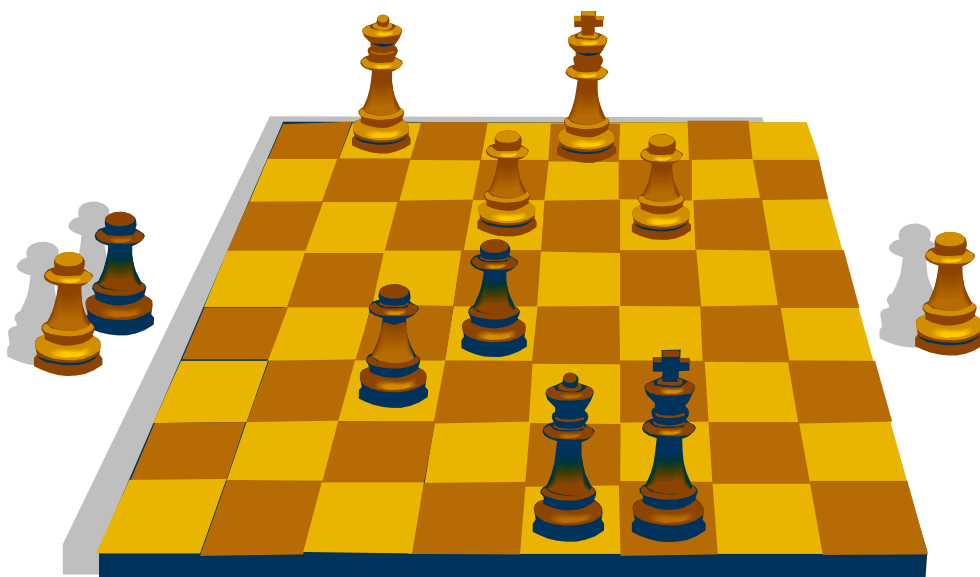
Wit probeert voor zijn kansen te gaan op de damevleugel. Het staat daar echter behoorlijk vast waardoor zwart rustig zijn plannen aan de andere kant uit kan voeren. De volgende zet is een geniaal

lokkertje. **45...h3! 46.Dxh3** iets als 46. Dh1 is natuurlijk ook geen optie. In dat geval hangen de witte stukken als los zand aan elkaar. **46...Pf3+ 47.Kf1 Pxe1 48.Kxe1 De4?!** Maar dit is nergens voor nodig. Het enige wat zwart hoeft te doen is de pion met tempo van d5 naar d3 te brengen. Dan brengt een zet als De4 ten minste ook matbeelden in de stelling in plaats van een trucje dat op simpele wijze ondervangen kan worden. 48...d4 49. Dg2 d3 en wit mag het verzinnen. Om te beginnen dreigt d2+ onderbreken en torenwinst. En dat is dus los van de twee pionnen die op promoveren staan. **49.Tb2 d4 50.Dg2 Dxg2 51.Txg2** plots is het niet meer gewonnen na dameruil, maar een remise moet te doen zijn na een zet als (weer) d3. Beide partijen lijken niet goed verder te kunnen komen dan. Hier gaat het echter van kwaad tot erger. **52. a5 52.Tb2 axb4 53.Txb4 d3 54.Td4 d2+ 55.Ke2** de pionnen worden nu één voor één opgepeuzeld. Het beste is om dan maar de pion van c5 mee te snoepen. **55...Td5?? 56.Txd5 cxd5 57.c6 hm**, die pion staat wel erg ver buiten het vierkant. **57... d4 58.c7 d3+ 59.Kd1** en er blijkt ook geen doorbraak mogelijk te zijn met de eerder nog zo sterke vrijpionnen. Opgegeven dan maar.

1-0

We kunnen hier dus spreken van een lichte deceptie. Maar nu is het wel zo dat wij bij uitstek het team ervoor hebben om decepties van elkaar te compenseren. En er moest nog wel wat gecompenseerd worden zo bleek. Martijn stond inmiddels verloren (maar wel een kwaliteit voor), Raoul was met een pion achterstand vooral blij dat hij nog leefde. Jack stond eveneens een pion achter en moest wel heel hard zoeken naar tegenspel. Daar stond tegenover dat we met Rene, Geert en Jan (en Ruud dus) wel even wat zware jongens op de topborden hadden en de gestroomlijnde overwinning van Jan kwam dan ook goed uit. Bij Geert gaat het meestal net niet helemaal gestroomlijnd. Variërend van heel gewonnen, tot een stuk minder gewonnen en heel erge tijdnood, tot het overleven van de tijdcontrole om een technische winst over te houden. In de tussentijd kon Martijn Vossen al lang aan het bier. En daarnaast had hij ook nog eens verloren. Het zou echter de laatste verliespartij aan Leudalzijde zijn. Tot drie keer toe wist Raoul terug te komen in zijn partij om vervolgens weer een volgende blunder te maken, waarna er uiteindelijk geen materiaal meer op het bord stond om nog een volgende blunder te kunnen maken. Remise dus. Geert had inmiddels zijn technische winst binnen gesleept dus was het aan Rene en Jack om het laatste

halfje te pakken. Beiden bleken echter inmiddels voor meer te gaan. Na een onnauwkeurigheid van Rene moest hij plots alsnog aan de remiserem trekken terwijl er bij Jack, ondanks extra motivatie van een Erdinger naast zijn bord, niet meer dan remise in bleek te zitten. Geen probleem verder, want het was voldoende voor de 4,5-3,5. Op deze manier durfden we al voorzichtig te hopen op iets moois. Heel voorzichtig dan.

HET MIDDENSPEL: BLERICKSE SV, MSV-VSM 2 en HOENSBROEK ME

Twee toppers gehad en nu twee laagvliegers te gaan om de voorsprong verder uit te breiden. Dat was althans het idee toen we de handschoen oppakten tegen Blerickse SV. Nota bene een team dat we vorig jaar met 7-1 overklast hadden. De koploper tegen de nummer laatst. Hoe lastig kan dat zijn? Nou, daar komen we later dit seizoen nog wel op terug. Was het hoogmoed, onderschatting of pure pech? Of misschien het feit dat Raoul de Sinterklaasviering met familie verkoos boven het plichtmatige treffen met Blerick? Feit was in ieder geval dat alles mis ging. Eigenlijk onttrok alleen Arthur zich aan deze malaise. Dat zou al een voorteken op zich moeten zijn. Zijn partij was in ieder geval magistraal gespeeld.

Wit: Marina van Vliembergen (1734), **Blerickse SV**
Zwart: Arthur Hendrickx (1765), **SV Leudal**

1.e4 c5 2.Pc3 e6 3.f4 doorschuiven is niet de lekkerste voortzetting voor wit. De loper van c1 heeft toch licht behoefte aan vrijheid. 3...Pc6 4.Pf3 d5 5.e5 a6 6.g3 b5 7.Lg2 Lb7 8.d3 Ph6 9.0-0 Pf5 10.g4 Ph4 11.Pxh4 Dxh4 12.h3 f6 13.exf6 gxf6 14.f5 Ld6?! actief en gedurfd gespeeld, met beloning uiteindelijk 15.Pe2?! oogkleppen op en pakken is hier het beste 15.fxe6 Dg3 16. Txf6 en hoewel wit zware tijden tegemoet gaat is de materiële voorsprong inclusief een vrijpion in het centrum ook niet mis. 15...h5 wie A zegt moet B zeggen, de witte koningsstelling moet open. 16.gxh5 Tg8! Slaan is niet verplicht bij het schaken. Arthur weet precies welke open lijnen hij in handen moet nemen. 17.Kh1 Pe7 18.De1

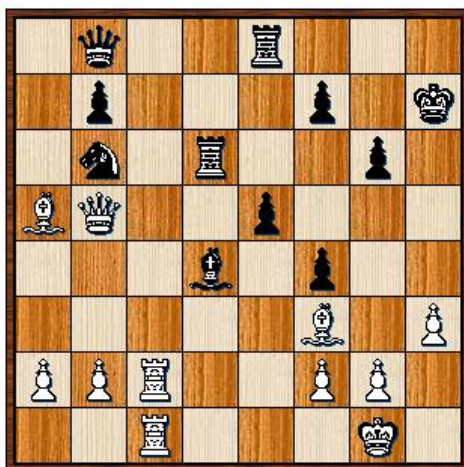
18... D_{xh5} Wit staat inmiddels zo goed dat er zelfs een brilant dameoffer in zat 18...T_{xg2}!! (eerst 18...d₄ is zetverwisseling overigens) 19.D_{xh4} d₄. En wit mag het zich uitzoeken. Dameverlies is onvermijdelijk. En deze keer niet tegen een stuk zoals zwart dat drie zetten daarvoor deed. **19.P_{f4} L_xf₄ 20.L_xf₄ e₅** de pionnen van zwart beginnen te rollen. **21.L_xe₅** een offer uit nood geboren. Na 21. L_{h2} is 21...T_{xg2} 22. K_{xg2} d₄+ weer vernietigend. Merk op dat met dit aftrekschaakje ook wits laatste vluchtveld voor de koning zo maar even afgepakt wordt. Dat wordt dan mat op de witte velden. **21...f_xe₅** Een stuk voor en behoud van initiatief. De rest is niet moeilijk meer. Alleen nog even de vrijpion in de gaten houden. **22.D_xe₅ D_g5 23.T_f2 D_g3 24.D_e2 0-0-0 25.T_af₁ P_c6 26.D_e6+ K_b8 27.f₆ P_d4 28.D_e7 P_f5 29.D_h7 P_e3 30.f₇ P_xf₁ 31.K_g1 T_gf₈ 32.K_xf₁ D_e3 33.T_e2 D_c1+ 34.K_f2 D_f4+ 35.K_g1 T_xf₇ 36.D_h5 T_g8**

0-1

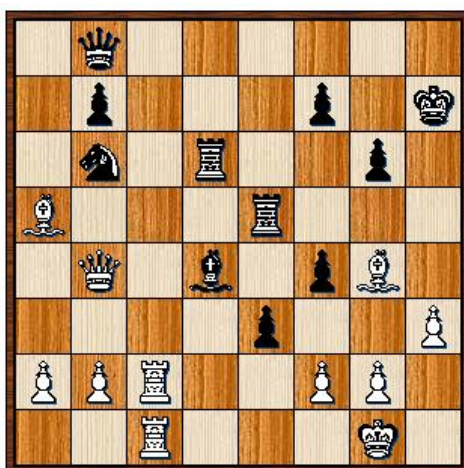
1-0 tegen een zwakker team en dat terwijl we aan de topborden tot de tanden bewapend zijn. De vaste punten van Ruud en Geert bleken echter niet te komen. Geert wist tot zijn eigen ontevredenheid niet meer dan remise te behalen terwijl Ruud zelfs verloor. Ook Jack en Oscar sloten zich bij dit, overigens slechte, voorbeeld aan en met de stellingen van Martijn en Jan was het ook niet rooskleurig gesteld. Daar stond tegenover dat Rene inmiddels tegen kon scoren. En, wonder boven wonder, Martijn stond plots ook goed! En... kreeg een remise-aanbod. Dat hij na conclaaf met de teamleider accepteerde. Tot verbazing van sommige medespelers overigens. De argumenten waren ongeveer als volgt: "Ik denk accepteer maar, want je stond eerst slecht Martijn." "Ja, maar nu niet meer." "Ja, maar ik weet dat je vaker nog wel van dat soort stellingen verprutst." Ok, en bedankt. Dat was wel een belangrijk halfje dat we lieten liggen want nu moest Jan winnen om überhaupt nog gelijk te spelen. Dezelfde Jan die net zo slecht stond nog. Nou had Jan een meest sympathieke tegenstander die een opgelegde kans liet liggen en daarna zelfs nog de boot in ging. Spreekwoordelijk dan. Sinterklaas was nochtans net weer weggevaren. Maar het moet gezegd dat Jan's tegenstander er niet voor onder deed kijk mee hoe het punt alsnog naar Jan toeging en daarmee de match door een combinatie van geluk en wijsheid in een gelijkspel eindigde:

Wit: Jan Broekhuis (1930), SV Leudal
 Zwart: Gerard Kortenoeven (1807), Blerickse SV

Stelling na 32. Tec1

Eerder stond wit al goed in een gecompliceerde stelling en nu had Jan zelfs een pionnetje mee kunnen snoepen met 32.Lxb7! nu wordt het echter oppassen met de sterke centrumpionnen van zwart. **32...e4** Een lastige stelling voor wit. Als een mitrailleur valt zwart het ene stuk na het andere aan. **33.Lg4 Te5 34.Db4 34.Db3! 34...De8** (e3? 35.Dxf7+ Kh6 36.Lxb6 exf2+ 37.Kf1 en met de dreiging van Tb8 staat wit zelfs beter.) 35.Lb4 Tdd5 36.Lc3 en wit keeps. **34...e3!**

35.Tc7? dit gaat van kwaad tot erger. **35...exf2+ 36.Kf1 36.Kh1** en hier is de tekstzet **36...Dxc7** wel winnend. **36...Dxc7?** geeft al het voordeel terug met rente. Gelukkig hebben ze op sommige plaatsen in Noord-Limburg nog nooit van de omkeerregel gehoord. **36...Te1+ 37.Txe1 fxe1D+ 38.Dxe1 Dxc7** En de stukken kunnen in

de doos. 37.Txc7 Te1+ 38.Dxe1 fxe1D+ 39.Kxe1 Kg7 40.Txb7 Pc4 41.Lc7 Tc6 42.Lxf4 Pxb2 43.Kd2 Pion meer en het looperpaar: wit is weer helemaal in control. Voor degenen met het bord bij de hand hier nog de resterende zetten om tot de winst te komen. 43...Lc3+ 44.Ke2 Lf6 45.Tc7 Ta6 46.Le3 Pa4 47.Ld2 Le5 48.Tc2 Lf6 49.Lf3 Te6+ 50.Kf1 Tb6 51.Ld5 Td6 52.Lb3 Pb6 53.Le3 Pd7 54.Td2 Txd2 55.Lxd2 Ld4 56.Ke2 Pe5 57.Ld5 Kf6 58.Lf4 Pd7 59.Kd3 Lc5 60.Kc4 g5 61.Lc7 La7 62.Lc6 Ke7 63.Lxd7 Kxd7 64.Le5 Ke6 65.Ld4 Lb8 66.a4 Kd6 67.Kb5 f5 68.a5 Kd5 69.Le3 f4 70.Lf2 Ke4 71.a6

1-0

4-4 zodoende en de schade bleef beperkt tot één matchpunt. Niettemin niet echt hetgene wat we van tevoren verwacht hadden bij deze wedstrijd.

Dan maar eens uithalen tegen MSV-VSM 2. Bordpunten tellen ook uiteraard (gelukkig maar als tweede zo bleek aan het einde van de competitie) en het spelen tegen het tweede is een mooie oefening in de aanloop naar de match tegen het eerste van Maastricht. Als het er echt om gaat. Het doel is nog steeds binnen 1 matchpunt achterstand blijven en dat matchpunt hebben we de vorige ronde al laten liggen. Nu doorpakken dus. En zo geschiedde. Aan het begin van de wedstrijd. Jan Broekhuis had geen tegenstander en was zo dus nog sneller klaar dan Arthur en zowel Hans Kivits als Arthur Hendrickx overvleugelden hun tegenstander met scherpe gambietjes:

Wit: Tjoe Liong Kwee (1728), MSV-VSM 2
Zwart: Hans Kivits (1823), SV Leudal

1.f4 e5 2.fxe5 d6 3.exd6 Lxd6 4.Pf3

4...g5! met de dreiging **5...g4** **6. Pg1 Dxh4+** **7. g3 Lxg3+** (of **Dxg3+** als het daarmee ook mat gaat). **5.d4 g4 6.Pg5 f5!** blijft spelen op de slechte stand van het paard. **7.e4 h6 8.exf5 Lxf5 9.De2+ De7 10.Dxe7+ Pxe7 11.g3 hxg5 12.Lg2 Pbc6** en waar de tegenstander van Hans nog tot en met zet 53 op zoek ging naar tegenspel kon het punt niettemin aan Leudalzijde bijgeschreven worden.

0-1

Ook Arthur kende een makkelijke opening. Deze keer was hij niet alleen snel klaar qua tijd, maar ook qua zetten.

Wit: Arthur Hendrickx (1765), SV Leudal
Zwart: Jonathan Eben (1764), MSV-VSM 2

1.e4 e5 2.Pf3 Pc6 3.d4 exd4 4.Lc4 Le7 5.c3 d3 een “weerlegging” die ook vaak gespeeld wordt tegen het Morra-gambiet. In deze Schotse variant is de witveldige loper echter al buiten de keten wat een heel zwakke diagonaal met zich meebrengt. **6.Db3 Pa5 7.Lxf7+ Kf8 8.Db5 Kxf7 8...c6! 9.Dxd3 Kxf7 10.b4 d5** en wit moet zijn compensatie maar bewijzen. **9.Dxa5 d6 10.0–0 Pf6 11.e5 Pg4 12.Te1 dxe5 13.Pxe5+ Pxe5 14.Dxe5** Dit is het moment dat er voor zwart meer uit te halen zou moeten zijn. Zo snel mogelijk **Te8** zetten en de koning naar **g8** brengen is het devies. Dan heb je, ondanks een zwakke koning en achterstand in ontwikkeling zeker tegenspel op het gebied van het loperpaar en de vrijpion op **d3**. **14...Dd6** Kansen komen niet vaak voorbij. Arthur neemt het roer weer stevig in handen. **15.Dh5+ g6** Plotseling zijn alle velden rond de zwarte koning zwak. Maar goede raad was al duur. **16.Df3+ Kg7 17.Lf4 Dd8 18.Pd2 Tf8 19.De3 Tf7 20.Pf3** Dirigeert gedecideerd de stukken naar de zwarte koning toe. Het kan niet lang meer duren voordat het mijneveld ontploft. **20...Lf6?** Lijkt toch een logische zet te zijn. Zwart heeft echter grote problemen op de onderste rij. **21.Lh6+!** Boem! En gelijk opgegeven vanwege. **21...Kg8 22. De8+ Tf8** (natuurlijk niet **22...Dxe8 23. Txe8+ Tf8 24. Txf8#**) **23 Lxf8. Dxe8 24. Txe8 Kf7 Tae1** met een toren meer.

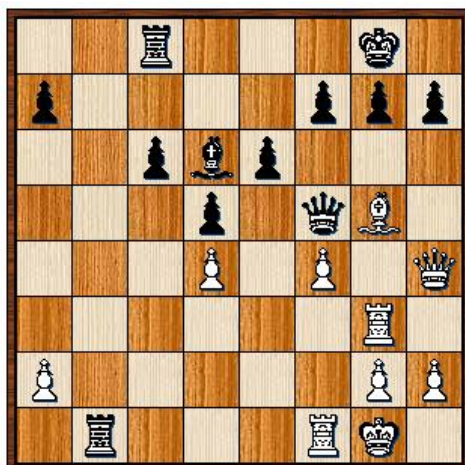
1–0

Daar stond dan wel wel tegenover dat invaller Leon van Duren al had verloren, maar toch: een 3-1 (inclusief de ingecalculeerde overwinning van Hans dan) waarbij vaste puntenpakkers Geert, Rene, Raoul en Jack nog bezig waren dat moest toch wel lukken. Tenminste anderhalf punt uit vier zou hier toch geen probleem moeten zijn. Dat bleek het dus wel.

Zowel Raoul en Jack hadden het moeilijk en tot overmaat van ramp waren de 260 ratingpunten verschil op bord één niet aan Geert besteed. Als we het over ingecalculeerde punten hebben was er dit één die plots in een 0 veranderde. En toen Raoul eindelijk zijn stelling op orde dacht te hebben trapte hij in de meest goedkope truc die er bestond.

Rene had eerder in de wedstrijd brutaal twee pionnen meegesnoept en nu kwam het er op aan wiens aanval als eerste door zou slaan. Gelukkig voor Leudal was dat de aanval van Rene:

Wit: Jeroen van Ginneken (1720), MSV-VSM 2
Zwart: Rene Snoeck (1891), SV Leudal

1.Lf6 Rene: Het moet nu wel mat gaan, anders ga ik nog verliezen ook. 1...Txf1+ 2.Kxf1 Tb8 3.Lf6 Tb1+ 4.Kf2 Dc2+ 5.Kf3 Tf1+! 6.Ke3 6.Kg4 Df5# 6...Te1+ 7.Kf3 De2#

0-1

Zo hadden we dat punt in ieder geval binnen, maar van het scenario waar we vooraf van droomden was geen sprake meer. 4-3 voor, alleen Jack nog bezig en zelfs de kijker met meest roze Leudalbril kon maximaal vaststellen dat de tegenstander van Jack niet meer helemaal gewonnen stond. Laat nu net die tegenstander die roze leudalbril op hebben gehad, want in plaats van tot het gaatje te gaan kwam er plots een remiseaanbod. Ja, dan wel ja. Hadden we het al over het geluk van de kampioen gehad?

Licht verzwakt, want zonder Martijn en Raoul, kreeg SV Leudal vervolgens het sterke team van Hoensbroek ME op bezoek. En wederom zou het een zware middag worden. Hans en Rene kwamen slecht uit de opening en invaller Leon moest al snel zijn koning omleggen. Daar tegenover stond dat de andere invaller Jac Duyf zijn rentree wist te vieren met een keurige remise tegen een sterke tegenstander. Gezien de partijstellingen op de andere borden hadden we nog echter maar weinig aan remises, maar wat bleek: de rest van de middag zou SV Leudal geen enkele partij

meer verliezen. De herrijzenis van Hans was tekenend voor de wedstrijd die middag.

Wit: Hans Kivits (1823),
Zwart: Peter Bruls (1850),

SV Leudal
Hoensbroek ME

1.e4 e6 2.d4 d5 3.exd5 exd5 4.c4 c6 5.c5?! *Behalve dat dit de spanning in het centrum weg halt kan zwart nu één voor één de witte pionnen ondermijnen. Wit had zijn ontwikkelingsvoorsprong moeten pakken en een geïsoleerde pion daarvoor op de koop toe moeten nemen. 5...b6 6.b4*

6...a5! *Pionnen dienen altijd bij het begin van de keten aangepakt te worden. 7.Ld2 axb4 8.Lxb4 bxc5 9.De2+ Een tussenschaakje, maar niet één met veel effect. Wit staat al behoorlijk slecht. 9...Le6 10.dxc5 Lxc5! Materiaal meenemen terwijl de witte koning in het open centrum blijft. Dat kan alleen maar goed zijn. 11.Lxc5 Da5+ 12.Dd2 Dxc5 13.Pc3 d4 14.Pce2 d3 15.Dxd3 Pe7 16.Dc3 Df5 17.Pg3 Dd5 18.P1e2 Txa2 Het is eigenlijk niet te geloven dat zwart in deze stelling nauwelijks nog voordeel heeft. Wit verdedigt stug. 19.Pf4 Txa1+ 20.Dxa1 Dc5 21.Pd3 Dc2*

22.Dxg7 Als je dan toch een open koning in het midden hebt kun je maar beter zorgen dat je gelijk staat in plaats van een pion achter. Doordat zwart alleen een dame in de aanval heeft is het paard van c3 een erg goede verdediger van de witte koning. **23...Db1+ 23.Kd2 Da2+ 24.Db2 Da5+ 25.Db4 Dc7 26.Pf4 26. Ph5** en via g7 binnen komen was het beste nu geweest. Ook na de tekstzet heeft zwart echter weinig nog om handen. Spelen op de vrije c-pion was nog het beste geweest, maar ja, die moet ook nog ver. **26...Pa6??** De volgende zet is niet heel moeilijk te vinden. **27.Lxa6 Da7 28.Pxe6 Pd5 29.Pg7+ Kd7 30.Db7+**

1-0

Voeg daar winstpartijen van Geert en Jan toe, mooi keepwerk van Jack, terwijl Arthur en inmiddels ook Rene nog kansrijke stellingen tot een remise lieten leiden en je komt zelfs tot een evenaring van onze hoogste uitslag dit seizoen! 5-3 dus.

Op naar Maastricht waar het kampioenschap beslist zou gaan worden.

HET EINDSPEL: MSV-VSM en VOERENDAAL 4

Tot zover het makkelijke deel van onze strategie. Alles was goed uitgepakt en nu zou het er om gaan: MSV-VSM. Even er van uitgaande dat de beide teams de laatste ronde winnen, iets waar we toch al het hele seizoen mee bezig waren, moet Leudal de onderlinge confrontatie winnen voor het kampioenschap terwijl MSV-VSM aan een gelijkspel genoeg heeft. En als zij zelfs winnen zijn ze al kampioen en is de laatste ronde zelfs officieel een formaliteit.

Lastig is alleen dat onze Maastrichtse vrienden een team vol met spelers van boven de 1900 punten kan overleggen. Wij kunnen dat ook, alleen dan voor de bovenste vier borden.

Ga je dan voor een tactische opstelling? Of zeg je gewoon: “Kom maar op: we pakken jullie any time, any place” (Hoewel bij voorkeur niet in buurtcentrum de Romeyn, toch al een treurige locatie op zich en als dan vrolijk tussen 15.00 en 17.00 de deuren worden gesloten en er vervolgens niet eens meer bier beschikbaar is om iets te vieren dan weet je het helemaal wel. Mooie kampioenschapswedstrijd heb je dan).

Het werd een combinatie van beiden. We zouden zeker onze sterke spelers op de hoogste borden neer zetten, maar op basis van briefing van Rene stemden we die sterke spelers wel op de persoon af. No way dat een zuivere speler als Geert zich het hoofd op hol laat brengen tegen de beste rommelaar ter wereld Jacob Perrenet. Laat daar maar ons blok beton Jan tegen zitten. Verder wou Rene zelf wel tegen de Maastrichtse clubkampioen Maarten-Jan Oosterman en leek het goed om Ruud tegen Hans Hoornstra te laten spelen. Een ontzettend gevaarlijke tegenstander, maar het neutraliseren daarvan is juist een kolfje naar Ruuds hand. Voor de onderste borden had Rene ook een visie, maar die pakte minder goed uit. Zo bleek ook toen Rene zijn strategie halverwege de match aan Raoul uit de doeken deed. Rene: “De opstelling pakt precies goed uit, als de bovenste vier borden drie punten halen maken we een kans.” Raoul: “Maar waar moet dat andere anderhalve punt dan vandaan komen?” Rene: “Daar moet jij voor zorgen.”

Tsja, stalorders hè. Anderhalf punt zal lastig worden, maar we doen een poging. Zeker aangezien Hans en Arthur in de tussentijd

verloren hebben is het belangrijk om iets terug te doen. Het kan nochtans niet alleen van de bovenste vier borden bij ons komen, toch?

Wit: Raoul Lemmen (1858), SV Leudal
Zwart: Hans Ouwersloot (1934) MSV-VSM

1.d4 Pf6 2.Pf3 g6 3.c4 Lg7 4.Pc3 d5 5.h4!? Een giftig zetje, Als zwart niet goed reageert levert het lekker spel op voor wit. Niet goed reageren is in dit geval alles spelen wat geen 5...c6 is. En laat dat nu net een a-typische Grünfeld-zet zijn. De Grünfeld-speler wil standaard het centrum van de tegenstander aanvallen, niet haar eigen centrum verdedigen. Kort gezegd: zelfs al speelt zwart de beste zet, dan nog wordt deze gedwongen zijn eigen favoriete paden te verlaten.

5...h6 6.Lf4 Eén van de redenen waarom h4 goed uitpakt. De looper doet zijn werk richting c7 en kan niet geruild worden door het paard aangezien deze zich altijd naar h2 terug kan trekken. **6...dxc4 7.e4 Lg4 8.Lxc4** Hier lijkt wit al goed te staan. Hoe dat komt? Geen idee. Wit heeft vier stukken ontwikkeld en twee pionnen in het centrum gezet. Dat kan een kind van Stap 2 ook. En een pion naar h4. Ook dat is wel iets voor een kind in stap 2 trouwens. Overigens leek het Raoul wel leuk om ook de andere pion naar a4 te spelen. Puur voor de symmetrie. Maar ja, dan mis je de c-pion. Of er is een f-pion te veel. **8...e6** Deze aanpak kan al niet goed zijn voor zwart. De looper op g4 heeft nauwelijks velden over en zodra het paard en de dame weg zijn komt f3 keihard in de stelling.

9.Dd2 Maar waarom niet de dame verplaatsen met een extra dreiging door middel van Db3. Inslaan op b7 is gewoon veilig omdat ook c7 door de looper aangevallen staat. Kramnik heeft daar

onlangs ook nog last van gehad. Op de één of andere manier zag Raoul spoken en dacht hij dat zwart het met de manoeuvre Pc6–a5 wel zou kunnen keepen. Raoul is overigens nog steeds niet ontevreden over de tekstzet. Het houdt de zwarte koning nog even in het midden, brengt nog altijd de dreiging van een later f3 met zich mee en houdt tegenacties in het centrum onder controle. 9.Db3 0–0 (9...Ph5 10.Le3; 9...Pc6 10.Dxb7 Pa5 11.Lb5+; 9...Pbd7 10.Dxb7) 10.Dxb7 Lxf3 11.gxf3 Dxd4 is wel lekker voor wit. **9...Lxf3 10.gxf3 c5?** Dan toch de blunder. Een standaardactie in de Grünfeld, maar standaard heeft wit ook geen loper op f4 en paard op c3 klaar staan om binnen te komen over d6 of c7. **11.Pb5 cxd4** of [11...Pa6 12.Pd6+ Kf8 13.Lxa6 (13.Pxb7 Db6 14.Pxc5 Pxc5 15.dxc5) 13...bxa6 14.dxc5 leek hem ook wel leuk] **12.Pc7+ Kf8 13.Db4+** De toren op a8 is min of meer al gewonnen, alleen hoe verlies je daar je eigen paard niet bij? **13...Kg8 14.Pxa8 14.Dxb7** Kan gewoon, Raoul dacht dat zwart dan het witte paard zou pennen, maar je kan ook met de dame dat ding op a8 slaan natuurlijk. **14...e5** Raoul zat duidelijk even in een psychologisch lastige fase waarin je het gevoel hebt dat de partij al voorbij is maar dat je toch zo een blunder zou kunnen maken. Maar dan is er altijd nog... het stellingsgeluk. Pakken op e5 is, hoewel ook winnend, lang niet de beste, maar na de tekstzet valt de zwarte stelling aan alle kanten.

15.Dxb7 Dd7 Een behoorlijke verrassing, misschien daarom wel de verkeerde reactie erop. 15...exf4 16.Lxf7+ Kh7 (16...Kf8 17.Lxg6) 17.Lxg6+ Kxg6 (17...Kg8 18.Df7#) 18.Tg1+ Kh5 19.Df7+ Kxh4 en nu was het plan om mat te zetten met Lg3 en De6, het enige kleine probleem is dat hij zijn loper aan het begin van deze variant geofferd heeft. Gelukkig zijn er ook andere stukken 20.Th1+ Kg5 21.Dxg7# **16.Dxd7** Niet nadenken, alles ruilen en stukken in de doos. 16.Dxb8+ en een

arsenaal aan materiaal meer is natuurlijk uiter dan uit. **16...Pbxd7 17.Ld2 Kh7!** Hm, een lastige pointe. Even zoveel zetten terug stonden er nog drie stukken in de lijn van zwarts toren op h8 naar het witte paard, maar plots staan er na **Pc7 Tc8** twee stukken in de röntgenaaval. Dan nog maar wat pionnen happen. **18.Lxf7 Txa8 19.Tg1 Pf8 20.Lb4 P6d7 21.Tc1** Eigenlijk het moment dat Raoul helemaal niet zo blij was met zijn stelling. Wat als de paarden van zwart wel goed zijn, wat als de looper van g7 via h6 een beest wordt, wat als de pion van d5 doorloopt? Waarom heeft zwart wel een vrijpion en wit niet? Allemaal relevante vragen, ware het niet dat wit gewoon nog altijd comfortabel een kwaliteit en een pion voor staat. **21...a5 22.Ld5 Ta6 23.La3 Pe6** De volgende afwikkeling maakt het in ieder geval wat makkelijker. **24.Lxe6 Txe6 25.Tc7 Pf6** Terug in je hok. **26.Ta7** Zodra de a-pion opgepeuzeld is heeft wit ten minste ook een vrijpion. Twee verbonden nog wel. Ze zijn nog ver weg van de overkant, maar toch. **26...Tc6 27.Kd2 h5 28.Lf8 Pe8 29.Tc1 Txc1 30.Kxc1 Kg8 31.Lxg7 Pxg7 32.Txa5 g5** Zwarts laatste troef. Wit kan maar beter zelf slaan, anders doet zwart het toch wel. **33.hxg5 h4 34.Kd2** Tc4–c1–h1 was het idee, totdat Raoul toch een makkelijker zag. **34...h3 35.Ta6** Ja toch? Wit kan zijn toren mooi op h3 plaatsen om of de h-pion op te halen of zelf een keer te promoveren. Of allebei eigenlijk.

1–0

En ook op de bovenste borden konden, mede dankzij de eerder genoemde aanpak enkele succesjes geboekt worden. Het neutraliseren van het gevaar dat Hans Hoornstra heet was aan Ruud wel toevertrouwd. Ruud pakte simpelweg de gambietpion in het Schots en Hans zag deze nooit meer terug. Sterker nog, er kwam een tweede en later zelfs een derde pion bij en de afwikkeling naar winst was dan ook snel gedaan.

Wit: Hans Hoornstra (1962), MSV-VSM
Zwart: Ruud van Meegen (2025), SV Leudal

1.e4 e5 2.Pf3 Pc6 3.d4 exd4 4.Lc4 Pf6 5.e5 Pg4 6.De2 De7 7.0–0 dit ziet er dreigender uit dan het is. Zwart kan de pion gewoon pakken terwijl wit niets heeft over de e-lijn. Even **7. Lf4** tussendoor zetten was dus wel zo nodig. **7...Pgxe5 8.Lf4 d6 9.Pbd2 Lg4 10.Tfe1 0–0–0 11.Ld5 Pxf3+ 12.Pxf3 Dxe2 13.Txe2 f6 14.Td1 Pe7 15.Le6+ Lxe6 16.Txe6 Pg6 17.Lg3 c5** Nu de dames afgeruild zijn kan de d-pion makkelijk ondersteund worden.

Het is alleen nog even kijken hoe de loper van f8 zijn rol gaat vervullen. 18.b4 Pe5 Dreigt de toren op te halen. De volgende zet is min of meer geforceerd. 19.bxc5 Pxf3+! Maakt van wits pionnenstructuur een ruïne, terwijl zwarts zwartveldige loper ook nog eens mee gaat doen. Niet het insluitplan doorzetten met 19...Kd7?! 20. Pxd4 dxc5 21. Pc6+ Ke6 22. Pxd8+ en plots is zwart aan het roer. 20.gxf3 dxc5 21.a4 c4 22.a5 Lc5 23.a6 Kd7 24.Te4 b5 25.Tb1 b4 Drie tegen één. De witte c-pion vecht een verloren zaak. 26.c3 bxc3 27.Tb7+ Kc6 en nu er van mat- of eeuwig schaakdreigingen ook totaal geen sprake is heeft wit geen zin meer om te wachten totdat de drie potentiële dames van zwart hun weg naar de overkant voltooien.

0-1

Tot zover de (min of meer) gestroomlijnde overwinningen. En die waren hoog nodig want de leudalborden stonden niet overal even rooskleurig. Rene had dan wel het initiatief in handen, maar moest oppassen voor een paar gevaarlijke tegentrucs, Jan kwam na de openingsreeks **1. d4 Pf6 2. g4 Pxd4 3. e4 Pf6 4. e5 Pg8** op z'n zachtst gezegd iets gedrongen te staan en bij Jack was het wachten totdat zijn tegenstander het juiste moment zou vinden om klassiek op h7 in te slaan om vervolgens de stukken in de doos te doen. En dan was er nog Geert met zijn traditionele patroon van gewonnen staan, tijdnood krijgen, minder gewonnen staan en na de tijdnood de technische winst uittikken. Een patroon waar je op kunt vertrouwen, maar het lijkt alsof dat tijdnood gedeelte iedere keer weer een smaller pad naar de winst oplevert. Met nu het eindspel twee lopers en twee (rand)pionnen tegen één loper en vier pionnen tot gevolg. Wel weer origineel, maar een garantie voor succes is dan weer anders.

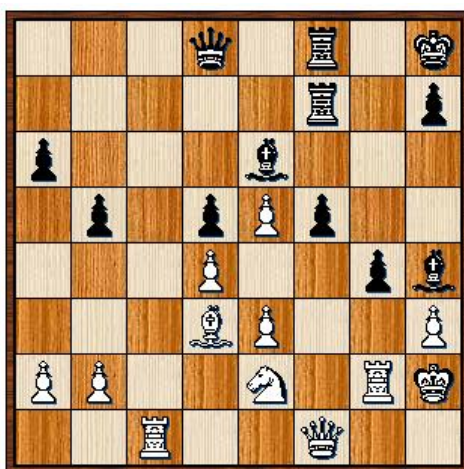
De gecompliceerde stelling van Rene was inmiddels tot ontploffing gekomen, waarbij het goed was dat Rene's tegenstander in tijdnood geen mogelijkheid had om tot het juiste plan te komen. Neemt niet weg dat Rene een puike partij afleverde die het publiceren meer dan waard is. Commentaar is van Rene zelf, met enige computeranalyse toegevoegd op de kritische zet 27.

Wit: Rene Snoeck (1893), Leudal
Zwart: Maarten-Jan Oosterman (1975), MSV-VSM

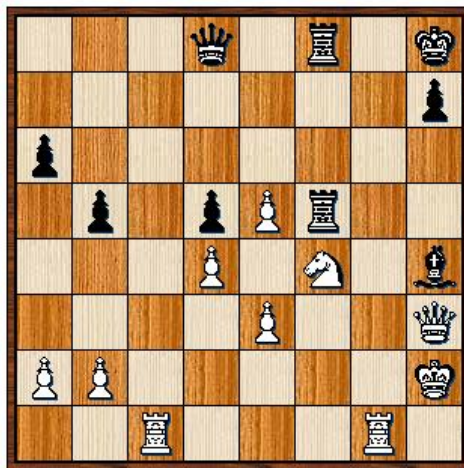
1.d4 d5 2.c4 c6 3.cxd5 cxd5 4.Pc3 Pc6 5.Pf3 Pf6 6.Lf4 a6 7.e3 e6 8.Ld3 Le7 9.h3 0-0 10.0-0 b5 Na een saaie slavische opening word het tijd voor wit om een plan te verzinnen voor dat het te laat is. Het paard op c6 kan voor veel ellende zorgen met a5, c4 gevolgd door b4 deze wilde ik dwingen tot actie. 11.Pe5 Pxe5 12.Lxe5 Pe8 13.Dc2 f5 Wit moet iets gaan doen anders word ik weg gespeeld, ik word langzaam weggedrukt dus als een kat in het nauw g4 en dan maar vol op de aanval.

14.g4!? Pd6 15.f4 Pc4 16.De2 g6? 17.gxf5 exf5 18.Tac1 Le6 19.Kh2 Tc8 20.Tg1 Pxe5 21.fxe5 Kh8 22.Df3 Ik heb nu wel weer alle vertrouwen in mijn stelling. Gewoon de torens verdubbelen op de g- of c-lijn. Zwart heeft het loperpaar maar ik een vrijpion en ik zie allemaal leuke velden voor het paard. 22...Lh4 23.Tc2 Tc7 24.Tcg2 Tcf7 25.Pe2 g5 Dit had ik niet zien aankomen, mijn aanval wordt overgenomen. Gelukkig heeft Maarten-Jan nog maar een paar minuutjes in een complexe stelling. 26.Tc1 g4 27.Df1

27...g3? Het beslissende moment waar zwart voordeel laat liggen zo werd achteraf aangenomen. Inderdaad is het voor wit nu makkelijk om achter de zwarte pion te schuilen, maar duidelijk blijkt het allerm minst 27...g3+ 28.Kh1 f4 29.exf4 Lxh3 30.Df3 Werd als verloren voor wit getaxeerd. Echter na 30...Lxg2+ 31.Kxg2 Staat de witte koning verrassend veilig, terwijl de witte stukken naar de h-lijn worden gedirigeerd.; 27...f4 is de computerzet hier. Maar ook dan blijft wit compensatie houden in een bijzonder lastige stelling. 28.Pxf4! (28.exf4?! gxh3 29.Tg1 Lg5 30.De1 (30.Txg5 Dxg5) 30...Lxf4+) 28...g3+ 29.Kh1 Lxh3 30.De2 Lxg2+ 31.Kxg2 en wederom is het devies h-lijnen en op mat spelen. **28.Tg1 f4 29.Pxf4 Lf5 30.Lxf5 Txf5 31.Dxh3**

En de tegenstander geeft op, tegen de dreiging 32. Pg6+ is weinig meer te doen.

1-0

Maar daar stond dan weer het onvermijdelijke verlies van Jack tegenover. 3-3 dus waarbij nog anderhalf punt opgehaald moest worden. En, het gaat wat ver om het het wonder van Maastricht te noemen, maar zowel Geert als Jan wisten er het maximale uit te halen. Geert wist zijn technische winst ook daadwerkelijk binnen te halen, terwijl Jan zijn pion voorsprong niet meer af gaf en zelfs nog tot het gaatje ging om ook het volle punt binnen te halen. Die gedachte was wel erg rooskleurig, maar de uiteindelijke remise was ruim voldoende voor de overwinning. Herstel, deze was precies voldoende voor de overwinning.

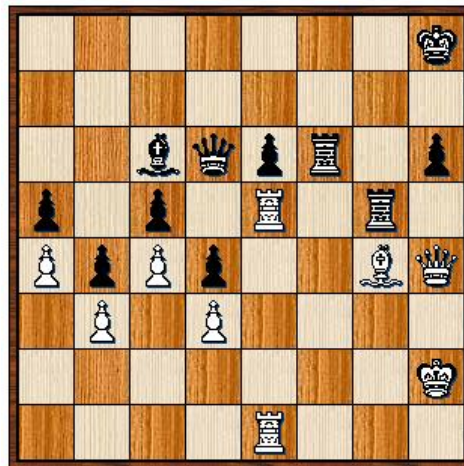
De laatste ronde dan. In Helden tegen de nummer laatst SV Voerendaal IV. Dat kan toch niet mis gaan? En dan komen ze ook

nog met een man minder opdraven. Dan is de overwinning helemaal binnen natuurlijk. Vergelijkingen met de wedstrijden tegen Blerick en MSV-VSM II zijn op basis van het voorgaande zo gemaakt, met dat verschil dat we vandaag ook genoeg aan een 4-4 gelijk spel zouden hebben. Of een verlies als MSV-VSM I ook zou verliezen, maar laten we daar maar niet op gokken.

Ook nu weer een bekend patroon. 1-0 voorstaan en Arthur die gewonnen komt te staan. Leudal I – DJC II anyone? Dan mag al duidelijk zijn hoe het afloopt.

Wit: Frans Lippertz (1808), SV Voerendaal 4
Zwart: Arthur Hendrickx (1765), SV Leudal

Stelling na 41. Lxg4

*Arthur kon twee gezonde pionnen meenemen vanuit de opening. Zijn tegenstander kreeg het vervolgens voor elkaar om de zaak dicht te schuiven, maar een op het eerste oog risicovolle doorbraak op de koningsvleugel heeft toch voor het onvermijdelijke gezorgd. Zwart staat gewonnen. **41... Kg7** Nog beter was **41... Tfg6** **42.Kh3** **Txe5** gebruik makend van zowel de geopende toren op e5 als de minder gedekte loper op g4. Met de tekstzet denkt Arthur hetzelfde te bewerkstelligen, ware het niet dat er een kleine kortsluiting in de gedachtengang zit. **42.Dg3 h5??** Voor de goede orde **42... Tff5** was helemaal uit **43.T5e4** (verplicht, want **43.T5e2** mag niet op straffe van **43...Txg3!** **44. Dxd6 Th5#**) **43...Dxg3+** **44.Kxg3** en zwart heeft er nog eens een kwaliteit erbij gewonnen. Nu is het ook helemaal uit, maar dan wel voor de andere kant van het bord. **43.Txg5+** Tsja, de vorige vier zetten stond deze toren nog gewoon gepend. Nu wint wit er ineens een*

volle toren en dame mee. **Kh6 44.Txh5+ Kg7 45.Dxd6** en mat op de 52ste zet
1-0

Voldoende reden voor Arthur om zich hardop af te vragen waarom hij in die stelling ook zo snel speelt. “Omdat je dat altijd doet.” Zo repliceerde Jack. Maar dus wel even van een 2-0 voorsprong en een voorschot op het kampioenschap naar 1-1. Tijd voor de tegenstander (!) om in te grijpen. De aanleiding was een remiseaanbod bij de partij van Raoul en de reactie van Rene om daar voorzichtig mee om te gaan “we staan op geen enkel bord beter”. Behalve op het bord van Ruud dan want die stond gewonnen. Daarnaast stonden we ook op geen enkel bord slechter. Behalve op het bord van Jan, maar dan kun je er al vanuit gaan dat hij dat toch wel tot remise houdt. Nog voordat er een fatsoenlijk besluit genomen kon worden bemoeide de tegenstander zich ermee “We moeten iets doen anders gaat het helemaal mis.” Dat *iets* was dan een remise-aanbod op alle borden behalve het bord van Ruud dat naar ons zou gaan. 4,5-3,5 en aangezien we aan 4-4 genoeg hadden waren we kampioen. Het feest kon beginnen!

Althans het feest zou kunnen beginnen als we dat aanbod hadden geaccepteerd. Daarvoor moet dan wel iedereen het eens zijn met het voorstel en dat was dan weer niet het geval. Argumenten als “We zijn hier toch gekomen om te schaken” en “Als we van dit team verliezen verdienen we het ook niet om kampioen te worden” werden afgezet tegen “Vandaag zijn we niet gekomen om te schaken maar om kampioen te worden, dat schaken hebben we in de rest van het seizoen al gedaan wat ons juist in deze positie gebracht heeft.”

Doorspelen dus hoewel Raoul en Jack hun individuele remiseaanbod wel aannamen. Dat bracht een 2,5-2,5 tussenstand op het bord en de mensen die wat zenuwachtiger werden door het eerder genoemde kampioensaanbod te weigeren (zeker die mensen die eerder op de dag al een vol punt hadden laten liggen) werden gerust gesteld door het verdere verloop van de match. Jan hield zijn partij inderdaad terwijl Geert er zelf niet doorheen kwam, niet in de laatste plaats tot zijn eigen ongenoegen. “Mijn tegenstander schaakt niet, die ruilt alleen maar stukken” aldus Geert. Dan blijft Ruud over die nog steeds gewonnen stond, maar niet te beroerd was om voor de 4-4 en het kampioenschap de

remise te accepteren. Chapeau!! Of u hetzelfde zou hebben gedaan in die stelling laat ik aan u over. De partij is het in ieder geval waard om in zijn geheel te publiceren.

Wit: Erik-Jan Morren (1791), Voerendaal 4
Zwart: Ruud van Meegen (2025), Leudal

1.c4 c5 2.g3 g6 3.Lg2 Lg7 4.Pc3 Pc6 5.e4 d6 6.Pge2 Ph6 7.0–0
0–0 8.d3 f5 9.f4 Tb8 10.Kh1 a6 11.Tb1 Pd4 12.Pxd4 cxd4
13.Pe2 Dc7 14.Ld2

De opening is voor zwart en het is tijd om er iets mee te doen. 14...fxe4! 15.Lxe4 Lh3! Nu de loper terug zetten naar g2 leidt tot een ruil en eeuwige zwakte over de witte velden. Goede raad is echter duur want het alternatief is vrijwillig de toren opsluiten. 16.Tf3 Dc5 17.b4 Dh5 18.De1 e6!

Het is niet alleen dat de toren weinig velden tot zijn beschikking heeft, hij sluit ook nog eens de weg van de loper van e4 naar

betere oorden af. De volgende zet blijkt in ieder geval niet de oplossing voor wits problemen. **19.Tf2 Pg4 20.Lf3 Pxf2+ 21.Dxf2 Df5 22.Le4 Df6** En de rest is techniek. Maar wel een fraai staaltje techniek op 2000-niveau. **23.Tg1 Lf5 24.Lxf5 Dxf5 25.Df3 Df7 26.a4 b6 27.Te1 Db7 28.Kg2 Kf7 29.Pg1 Tfd8 30.Te4 d5 31.cxd5 Dxd5 32.Dg4 Tbc8 33.Pf3 Tc2 34.Kf2 Lf6 35.Dh3 h5 36.g4 Th8 37.g5 Lg7 38.Ke2 Te8 39.Dg3 Kg8 40.Df2 Da2 41.Kf1 Dxa4** Pakt er nog een pion bij zonder enig tegenspel voor zwart. **42.Te2 Dc6 43.Kg1** waarbij we gekomen zijn tot de eindstelling.

$\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$

Kwaliteit meer, pion meer, c-lijn in handen, tijdnood voorbij. Maar ja, ook geen directe winst. En je zal dat meer eens verliezen. Daar wordt je vijftig jaar later nog mee geconfronteerd. Nee, zo'n remise is niet verkeerd op zo'n moment. Daar komt dan ook bij dat op deze wijze iedereen aan het kampioenschap bij heeft gedragen aangezien ieder behaald vol punt en, op de twee 5-3 scores tegen Hoensbroek en DJZ na, zelfs ieder gescoord halfje essentieel was voor het uiteindelijk behaalde kampioenschap. Over efficiënt de punten binnen halen gesproken. Hulde voor deze unieke prestatie van Leudal en het zou nog lang onrustig blijven in Helden en later bij de lokale Chinees in Kessel.

EINDSTAND en PERSOONLIJKE RESULTATEN

In de eindstand is te zien dat SV Leudal erg efficiënt en effectief was. Met een aantal bordpunten van 31,5 komt dat uit op precies een gemiddelde van 4,5 punt per wedstrijd. Dat is dus telkens de minimale winst.

Eindstand promotieklasse.

	Team	Bp	Mp	#	1	2	3	4	5	6	7	8
1	Leudal 1	31.5	12	7		4½	4½	4	4½	5	5	4
2	MSV VSM 1	35	11	7	3½		6½	4	5½	4½	4	7
3	DJC 2	31.5	10	7	3½	1½		6	5	5½	5	5
4	Blerickse SV 1	26	6	7	4	4	2		1½	3½	6½	4½
5	MSV VSM 2	27.5	5	7	3½	2½	3	6½		3	5	4
6	De Juiste Z 1	25.5	5	7	3	3½	2½	4½	5		3	4
7	Hoensbroek ME	24.5	4	7	3	3	3	1½	3	5		6
8	Voerendaal 4	21.5	3	7	4	1	3	3½	4	4	2	

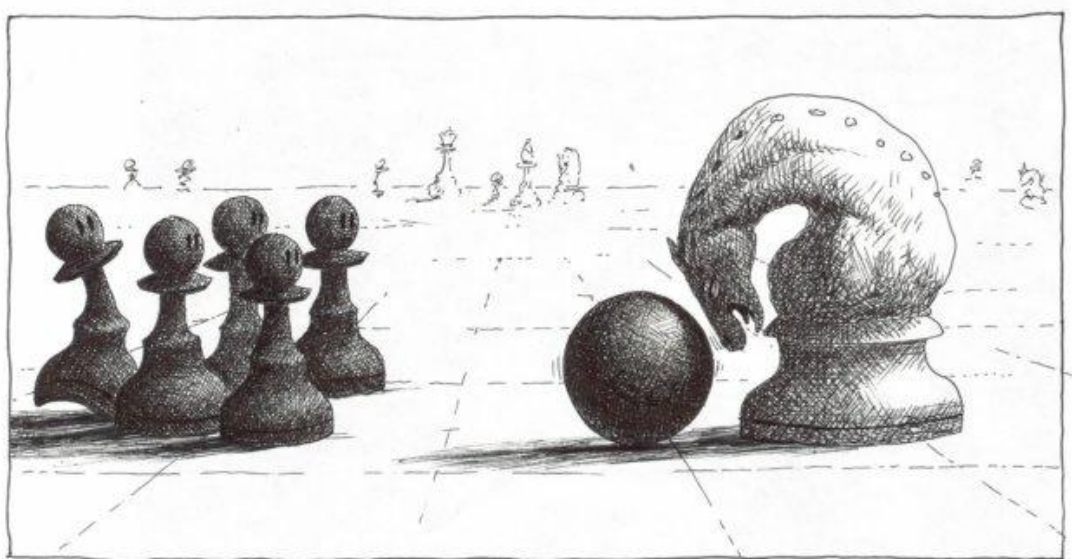
Persoonlijke resultaten.

Naam	ELO	R1	R2	R3	R4	R5	R6	R7	#	Pt.	TPR
Broekhuis , Jan	1930	½	1	1	1 R	1	½	½	7	5.5	2025
Gabriels , Geert	2048	1	1	½	0	1	1	½	7	5	1971
Snoeck , Rene	1893	½	½	1	1	½	1	½	7	5	1965
Kivits , Hans	1823	½			1	1	0	1 R	5	3.5	1871
Lemmen , Raoul	1858	1	½		0		1	½	5	3	1894
Meegen van, Ruud	2025		1	0			1	½	4	2.5	1936
Sonnemans , Jack	1763	½	½	0	½	½	0	½	7	2.5	1777
Hendrickx , Arthur	1765	0	0	1	1	½	0	0	7	2.5	1737
Freriks , Oscar	1648	1		0					2	1	1757
Duijf , Jac	1764					½			1	0.5	1845
Vossen , Martijn	1693		0	½					2	0.5	1613
Duren van, Leon	1627				0	0			2	0	1735

SCHAAKMOTIEVEN

Hieronder ziet u een mooie schaakcartoon die betrekking heeft op een gebeurtenis binnen onze vereniging.

Deze keer hoeft het weinig toelichting. SV Leudal 1 wist alle tegenstanders in de promotieklasse op te rollen. OK er waren 2 gelijke spelen te noteren. Tegen de Blerickse SV en Voerendaal 3. Dus deze tegenstanders laten we dan ook gemakshalve even weg uit het onderstaande plaatje. Maar de overige 5 teams werden als op een bowlingbaan omver gekegeld door een superieur Leudal.

Leudal 1 wist alle tegenstanders omver te kegelen.

REDACTIE OET DE PEN

Raoul Lemmen, en Hans Kivits

e-mail: oetdepen@svleudal.nl

CONTRIBUTIES

Voor het seizoen 2013/2014 gelden de volgende contributies:

- op 1 september 2013 jonger dan 19 jaar EURO 45,00
- op 1 september 2013 19 jaar of ouder EURO 65,00

Betaling dient te geschieden op rekening **NL76 RABO 0118 6103 84**
van de Rabobank Leudal, ten name van Schaakvereniging Leudal.

BESTUURSSAMENSTELLING

Hans Kivits	Voorzitter / Public relations, voorzitter@svleudal.nl
	Brugstraat 6a, 6096 AB Grathem, 0475-453241
Flip Werter	Secretaris, secretaris@svleudal.nl
	Baetserveldsingel 25, 6088 HR Roggel, 0475-319830
Han Wismans	Penningmeester, penningmeester@svleudal.nl
	Mariënschootstraat 10, 6083 BD Nunhem, 0475-592181
Peter Sonnemans	Wedstrijdleader, wedstrijdleader@svleudal.nl
	Heer Willemstraat 8, 6085 CR Horn, 0475-583004
Iwan Sentjens	Wedstrijdleader assistent-wedstrijdleader@svleudal.nl
	Violier 23, 6081 CD Haelen, 0475-722108
Tineke Levels	Jeugdleader intern, jeugdleader-intern@svleudal.nl
	Horstveld 31, 6093 DG Heythuysen, 0475-495940
Arthur Hendrickx	Jeugdleader extern, LiSB/KNSB, jeugdleader@svleudal.nl
	Oude Meer 20, 6093 CS Heythuysen, 0475-494621

CLUBLOKALEN	Adres	Tel.
Senioren	Gemeenschapshuis "De Roffert"	0475-591280
Spelen op dinsdagavond	Berikstraat 11, 6082 AM Buggenum	
Junioren en Aspiranten	Trefcentrum "Aldenghoor"	0475-592915
Spelen op zondagmorgen	Kasteellaan 7a, 6081 AN Haelen	

EREVOORZITTER S.V. LEUDAL Theo Daamen**ERELEDEN S.V. LEUDAL**

Jac Willems

Jan Roumen

Frans Meddens †

Giel Korsten †

Fons Peeters †

WWW.SVLEUDAL.NL